

วาเลนไทน์ของสองเรา

แพรห่อไอ้เหล็กน้อยเมื่อก้าวออกจากประตูกระจกมาพบกับสายลมกลางฤดูหนาวด้านนอก หญิงสาวรีบตัวดีผ้าพันคอที่คล้องอยู่อย่างหลวมๆ ให้แน่นเข้า ยกถุงพลาสติกเนื้อหนาสีขาวที่มีตัวอักษรภาษาอังกฤษสีเงิน อ่านได้ชัดเจนว่าฮาร์วี นิโคลส์ อันเป็นชื่อของห้างสรรพสินค้าที่มีชื่อเสียงในย่านไนท์ บริดจ์ขึ้นมากอดเอาไว้แนบอก

...หนาวซะม๊ດ...

เธอบ่นกับตัวเองอยู่ภายในใจ แต่ดวงหน้าใสเปลี่ยนไปด้วยรอยยิ้มก็มลงมองดูเวลาจากนาฬิกาข้อมือแล้วก็พยักหน้ากับตัวเองน้อยๆ อย่างพอใจ

...เพิ่งจะเที่ยงกว่าๆ เท่านั้นเอง มีเวลาพอที่จะรีบวิ่งกลับบ้าน เอาของขวัญนี้ไปซ่อนแล้วค่อยกลับมาที่มหาวิทยาลัยเพื่อเข้าประชุมกับอาจารย์ในตอนบ่ายสองพอดี... คิดถูกจริงๆ ที่รีบตื่นไปทำเล็บเช้ากว่าปกติ เลยมีเวลาแอบหลบมาช่วงพักกลางวันอย่างนี้

คิดได้แบบนี้แล้ว หญิงสาวก็รีบก้าวลงบันไดทางเข้าสถานีรถไฟ

ใต้ดิน สอดตัวผ่านที่ตรวจก่อนจะเดินลงบันไดเลื่อน แล้วก็กระโดดขึ้นรถไฟสายพิศคาติลลี้ที่มาจากตรงซานซาลาได้เหมาะเหม็งพอดี

เปลี่ยนรถไฟหนึ่งครั้งที่เซาธ์ เคนซิงตัน จากสายพิศคาติลลี้สู่น้ำเงิน เป็นสายเซอร์เคิลลี้เหลืองแล้ว แพรก็มาถึงสถานีเบล์ วอเตอร์หลังจากนั้นไม่ถึงสิบนาที

เมื่อเดินออกมาจากทางออกแล้ว แทนที่หญิงสาวจะเลี้ยวขวาเพื่อตรงกลับแพลตฟอร์ม กลับเดินเลี้ยวซ้ายไปยัง 'ไวท์สลิ' ซึ่งเป็นซ็อบบิงมอลล์ขนาดย่อม วันวาเลนไทน์อย่างนี้ ทุกอย่างดูจะถูกประดับด้วยหัวใจ ดอกไม้ และสีแดงจัดจ้านเต็มไปหมด ทำให้บรรยากาศสดใสต่างจากวันอื่นๆ

แพรเดินผ่านร้านขายเสื้อผ้าเข้าไปในร้านขายการ์ด ใช้เวลาเลือกการ์ดที่ถูกใจไม่นานนัก จ่ายเงินเสร็จแล้ว เธอก็เข้าไปในซูเปอร์มาร์เก็ตของมาร์ค แอนด์ สเปนเซอร์ หรือที่คนไทยรู้จักกันดีในชื่อเซนต์ ไมเคิล ซึ่งอยู่ใกล้ๆ กัน เมื่อหญิงสาวคว้าตะกร้าขึ้นมาถือได้แล้วก็ก้าวเร็วๆ ไปยังที่ขายผลไม้ เลือกหยิบสตรอเบอรี่ลูกใหญ่สีแดงสดมาสองกล่องใส่ตะกร้าตามด้วยเมอแรงก์และวิปครีมที่วางอยู่ไม่ห่างออกไปนัก แล้วก็บ๊ายบายด้วยแฮมเปญอย่างดีหนึ่งขวด

...ไม่มีอะไรแล้วนะ...

ยีนคิดทบทวนอยู่ครู่หนึ่งจนมันใจก็เดินไปเข้าแถวต่อคิวเพื่อจ่ายเงิน ระหว่างที่ยืนรออยู่นั้น แพรก็อดเมียงๆ มองๆ ตะกร้าของคนที่อยู่ใกล้ๆ กันไม่ได้...ตะกร้าของชายหนุ่มชาวอังกฤษวัยกลางคนมีแฮมเปญยี่ห้อเดียวกับเธอวางอยู่คู่กับดอกกุหลาบช่อเล็ก...ของสาวหน้าตาแบบอื่นเดียวก็น่าจะมีสตรอเบอรี่อยู่เหมือนกัน ไม่ไกลออกไป เป็นหญิงวัยกลางคนหน้าตาคล้ายๆ สเปนหรืออิตาลี ในรถเข็นของเธอมียังดอกไม้ แฮมเปญช็อกโกแลต ขนมเค้ก ดูแล้วเธอคงจะเป็นแม่บ้านที่มีชื่อของเตรียมฉลองให้กับสามีและลูกๆ

มองแล้วสาวไทยก็ได้แต่อมยิ้มน้อยๆ เธอชอบเทศกาลที่มีการเฉลิมฉลองอย่างนี้... แท้จริงแล้ว แม้ว่ามันอาจจะเป็นแค่วันธรรมดาๆ วันหนึ่งที่ถูกลุกโลกนั้นขึ้นมาให้เป็นวันพิเศษ จริงอยู่ที่คนที่รักกันควรจะรักกันให้มากๆ ทุกวัน แต่การที่ได้มีวันวันหนึ่งมาเป็นข้ออ้างเพื่อจะทำอะไรที่อ่อนหวานเป็นพิเศษ มันก็เป็นสิ่งที่น่ารักดีไม่ใช่หรือ... ไม่ใช่แค่สำหรับคู่รัก แต่สำหรับคนทั้งครอบครัวด้วยเช่นกัน

แพรวเกือบจะหัวเราะออกมากับตัวเอง เมื่อนึกถึงวันเดียวกันนี้ของปีที่แล้ว... วาเลนไทน์ปีแรกของเธอและแดเนียล แฟนหนุ่มชาวเบลเยียม... ใครบางคนบอกว่าวาเลนไทน์ปีแรกเป็นปีที่ตื่นเต้นที่สุดแล้วก็มีโอกาสแพล่มมากที่สุด จะจริงสำหรับคู่อื่นๆ หรือไม่ เธอไม่รู้ แต่สำหรับคู่ของเธอแล้ว มันช่างจริงแท้เลยทีเดียว

หญิงสาวยังจำช่วงเวลานั้นได้เป็นอย่างดี...

แดเนียลเอ่ยปากบอกกับเธอก่อนวันวาเลนไทน์ล่วงหน้าตั้งสองอาทิตย์ว่าให้ทำตัวให้ว่าง ไม่ต้องวางแผนอะไร เพราะว่าเขาจะเป็นคนจัดการจองโต๊ะและเตรียมทุกอย่างให้เอง ซึ่งแพรวก็ทำตามอย่างว่าง่ายภายใต้คำที่เรียบเฉย แม้ว่าแท้จริงแล้วจะรู้สึกตื่นเต้นมากมายเหลือเกิน หลังจากเลิกทำงานที่มหาวิทยาลัยแล้ว แพรวก็รีบวิ่งกลับบ้านตั้งแต่ยังไม่ห้าโมงเพื่อมาอาบน้ำเตรียมแต่งตัว เธอใส่ชุดกระโปรงยาวแค่เข้าแขนกุดสีครีมสะอาดตา บรรจงแต่งหน้าอยู่เกือบชั่วโมงซึ่งก็ทำให้ดวงหน้าสวยดูผ่องใสขึ้นไปอีก

สองทุ่มตรงเป๊ะ แดเนียลก็มาเคาะประตู เขาอยู่ในชุดสูทสีน้ำตาลเข้มใบหน้าเกลี้ยงเกลา ดูแวบเดียวก็รู้ว่าเพิ่งโกนหนวดเสร็จมาสดๆ ร้อนๆ ในมือมีดอกกุหลาบแดงช่อโตที่ถูกส่งให้แก่เธอพร้อมรอยยิ้มแบบชินๆ

เธอและเขาขึ้นแท็กซี่มายังร้านอาหารอิตาเลียนที่แดเนียลได้จองเอาไว้ล่วงหน้าบนถนนริเจนท์ตอนก่อนเวลาสามทุ่มตรงเล็กน้อย แพรวรู้ดีว่า

เขาใช้บริการทางอินเทอร์เน็ตและสาเหตุที่ตัดสินใจจอร์ร้านนี้ก็เพราะเป็นร้านอาหารที่ได้รับความนิยมพร้อมทั้งคำโฆษณาที่ว่า ‘อวลไปด้วยไอโรเมนติก’

ซึ่งเมื่อเข้าไปด้านใน แพรก็ต้องพยักหน้าเห็นด้วย...ร้านอาหารอิตาเลียนมีขนาดไม่ใหญ่มากนัก ภายในถูกตกแต่งเหมือนกับบ้านของชาวอิตาเลียนทางใต้ ด้านในสุดมีเตาอบขนมปังแบบโบราณเสียดวย โต๊ะทุกตัวมีคนนั่งแน่นขนัด

บริการหนุ่มหน้าเข้มเดินนำทั้งสองไปนั่งที่โต๊ะตัวเล็กสำหรับสองคนที่อยู่ด้านใน บนโต๊ะมีดอกกุหลาบแดงเดี่ยวปักอยู่ในแจกันข้างเทียนเดี่ยวๆ ที่มีเปลวไฟสะบัดพลิว

...ทุกอย่างเริ่มต้นอย่างเพอร์เฟ็กต์ที่สุด...

...แล้วก็ถล่มทลายอย่างไม่เป็นท่าเหมือนกัน...

เนื่องมาจากคนในร้านแน่นขนัดเกินกว่าที่จำนวนคนทำงานของร้านตั้งแต่พนักงานเสิร์ฟไปจนถึงพ่อครัวจะรับได้ไหว บริการลิ้มเอาขนมปังสำหรับทานเล่นมาเสิร์ฟให้กับโต๊ะของเธอ อาหารเรียกน้ำย่อยถูกนำมาวางไว้บนโต๊ะหลังจากที่ทั้งสองนั่งรอจนท้องกิ่วไปแล้วประมาณชั่วโมงครึ่ง หลังจากอาหารเรียกน้ำย่อยถูกรับประทานไปจนหมดและถูกเก็บไปเรียบร้อยแล้ว รอไปอีกเกือบชั่วโมงเต็มๆ อาหารจานหลักก็ยังไม่มีความว่าจะมาถึง

แดเนี่ยลเดินไปคุยกับผู้จัดการ ในขณะที่แพรนั่งคุยกับหนุ่มสาวโต๊ะข้างๆ ที่ทางฝ่ายชายลงทูนพาแฟนมาจากเบอร์มิงแฮม เพื่อจะใช้ช่วงเวลาวันหยุดสามวันนี้ด้วยกันที่ลอนดอน...ทั้งสองมาก่อนพวกเขาเสียอีกและก็ยังไม่ได้อาหารจานหลักเช่นเดียวกัน

หลังจากการบ่นและต่อว่าอยู่พักใหญ่ แดเนี่ยลเดินกลับมาที่นั่งที่โต๊ะได้ห้านาที คู่รักโต๊ะข้างๆ ก็เรียกเก็บเงินและบอกว่าไปหาแมคโดนัลด์ทาน

กันเสียจะดีกว่า...เราเอ่ยคำลาและอวยพรให้เธอกับเขาโชคดี

อีกห้านาทีหลังจากนั้นอาหารจานหลักก็ถูกนำมาเสิร์ฟ แต่พอแพรวเห็นแล้วก็ต้องเบ้าปาก...ปริมาณอาหารน้อยนิด แถมเนื้อปลายังถูกย่างเสียจนไหม้เกรียม ราคาก็ไม่ได้ถูกๆ ในที่สุดทั้งสองก็หมดความอดทน เรียกบริการมาเก็บเงินโดยที่ไม่ได้แตะอาหารจานหลักเลยแม้แต่น้อย

คืนวาเลนไทน์ครั้งแรกของแพรวและแดเนียลจบลงด้วยการกลับมาตัมมามาทานกันเองที่แฟลตของแพรว แต่ทั้งสองก็ยังคงหัวเราะได้อย่างขบขัน เพราะอย่างน้อย...เธอและเขาก็ได้ใช้เวลาของวันพิเศษนั้นด้วยกัน

ความผิดพลาดในการจองร้านอาหารในครั้งนั้น ทำให้แพรวมักจะซุกขึ้นมาล้อแฟนหนุ่มทุกครั้งที่มีโอกาสอย่างสนุกสนาน และเขาก็ต้องทำหน้าม่อยทุกครั้งไป

วาเลนไทน์ปีนี้ ทั้งแพรวและแดเนียลจึงตกลงใจกันว่าจะไปซื้ออาหารมาทำทานเองที่แฟลตจะดีกว่า ฝ่ายชายขอแก้ตัว จะเป็นคนทำอาหารทั้งหมดเองโดยที่เขาไม่ต้องขยับตัวเลยแม้แต่นิดเดียว หญิงสาวเลยแอบไปซื้อของขวัญและก็มีयीนรอจ่ายเงินค่าสตรอเบอรี่ วิปครีม เมอแรงก์ และแชมเปญ เพื่อเซอร์ไพรส์เขา

จ่ายเงินเสร็จเรียบร้อยแล้ว แพรวก็หอบของทั้งหมดกลับมาที่แฟลต จัดแชมเปญ สตรอเบอรี่และวิปครีมใส่ตู้เย็น วางเมอแรงก์ไว้บนเคาน์เตอร์ แล้วก็เอาเสื้อสเว็ตเตอร์ที่ทำจากขนสัตว์ยี่ห้อดังของอิตาลีที่เพิ่งซื้อมาจากฮาร์วี นิโคลส์ สตฯ ร้อนๆ ไปซ่อนไว้ในตู้เสื้อผ้า

ตรวจดูว่าทุกอย่างเรียบร้อยดีแล้วก็รีบเล่นกลับไปมหาวิทยาลัย

เสียงเคาะประตูห้องออฟฟิศเบาๆ ทำให้แพรวรีบหันกลับไปทันที แล้วก็ต้องยิ้มออกมาเมื่อเห็นว่าผู้ที่เดินเข้ามาเป็นแฟนหนุ่มของเธอ นั่นเอง หญิงสาวก็มลงมองนาฬิกาข้อมือแล้วก็เอ่ยทักออกไปว่า

"เล็บเสร็จแล้วหรือคะ มาเร็วจัง"

แดเนี่ยลเดินเข้ามาใกล้ ก็มลงหอมแฟนสาวเบาๆ ที่นั่ง ก่อนจะตอบออกไปว่า "เย็นวันศุกร์ แถมเป็นวันวาเลนไทน์แบบนี้ จะอยู่นานๆ ไปทำไมกันครับ...แพรละะ เสร็จหรือยัง"

"ขอแพรคิดผลตรงนี้อีกนิดนะคะ ไม่เกินห้านาทีคะ นั่งรอก่อน"

หญิงสาวว่าแล้วก็หันกลับไปจดจ่ออยู่กับงานตรงหน้า หูได้ยินแฟนของเธอพูดคุยกับซามิล เพื่อนรุ่นน้องร่วมออฟฟิศอยู่เบาๆ...ฟังแล้วก็อดยิ้มออกมาไม่ได้ สองหนุ่มคุยแลกเปลี่ยนกันว่าจะทำอะไรกับแฟนของตัวเองในตอนเย็นของวันนี้

จัดการเซฟไฟล์เรียบร้อย แพรก็ลุกขึ้นเก็บของ ใส่เสื้อแจ็คเก็ตเอ๋ยลาเพื่อนๆ ร่วมออฟฟิศ แล้วเธอก็ควงแขนแดเนี่ยลออกจากห้องไป

"ต้องแวะซื้อของก่อนไหมคะ"

แพรเอ๋ยถามเมื่อทั้งสองมาถึงสถานีเบส วอเทอร์แล้ว แดเนี่ยลจูงมือเธอหันไปทางกลับแพลตฟอร์มแต่ในมือไม่มีถุงหิ้วอะไรเลยสักอย่างเดียว แล้วนี่เขาจะทำอาหารอะไรให้เธอทานได้กันละ

แดเนี่ยลยิ้มออกมาอย่างภูมิใจ "ผมแวะกลับมาซื้อของเมื่อตอนบ่าย แล้วก็เอาของไปเก็บไว้ที่แพลตฟอร์มของแพรเรียบร้อยแล้วละ"

"อ้าว..."

หญิงสาวเกือบลืมนึกไปเสียสนิทเลยที่ว่าเขามีกุญแจสำรองสำหรับเข้าแพลตฟอร์มของเธอ เพราะทุกทีเวลาเขามาหา เธอก็อยู่บ้านคอยเปิดประตูให้หรือไม่บางทีเมื่อกลับมาพร้อมกันแพรก็ใช้กุญแจของตัวเอง...เธอเองนั้นแหละที่ทำกุญแจสำรองให้เขาเก็บเอาไว้ชุดหนึ่ง เพื่อเอาไว้สำหรับเหตุฉุกเฉินอย่างเช่นถ้าเธอทำกุญแจแพลตฟอร์มหาย

"ว่า...อย่างนี้คุณก็เห็น"

"เรียบร้อยแล้ว" หนุ่มเบลเยี่ยมหัวเราะออกมาอย่างขบขัน "ผมเห็น"

สตรอเบอร์รี่แล้วก็แซมเปญ"

"ว่า...แพรวตั้งใจจะเซอร์ไพรส์คุณสักหน่อย" สาวไทยว่าออกมาอย่างงอนๆ

"ก็เซอร์ไพรส์อยู่ดีแหละแพรว"

ฟังแล้วเธอก็ขมวดคิ้วนิดหนึ่ง "ทำไมหรือคะ"

"เพราะผมก็ซื้อมาเหมือนกันนะสิ ตอนนั้นในตู้เย็นของแพรวมีสตรอเบอร์รี่กล่อง แล้วก็แซมเปญสองขวด...สงสัยว่าคืนนี้จะได้กินกันจนพุงกาง แกรมมาแอกันอีกต่างหาก"

แพรวหัวเราะสดใสจนตาหยี บิดมือออกจากการเกาะกุมแล้วก็โผล่เข้ากอดเขาทั้งตัว อัดแซวออกมาไม่ได้

"ฟังดูดีกว่าหิวโหยแบบปีที่แล้วแยะเลยนะคะ"

แดเนี่ยลแกล้งเหลือกตาขึ้นสวรรค์นิดหนึ่งเหมือนกับเบือนหน้าเสียเต็มทนกับการโดนล้ออย่างนี้ แต่ริมฝีปากมีรอยยิ้มขบขันและดวงตาก็เป็นประกายแพรวพราว ชายหนุ่มใช้มือข้างที่ว่างเอื้อมไปขยี้ศีรษะคนรัก แม้ว่าแพรวจะพยายามปกป้องแต่ก็ไม่เป็นผลสำเร็จ ผมยาวสลวยถูกยี้เสียจนยุ่งเหยิง

ยิ่งเห็นแพรวหน้าบูด เขาก็ยิ่งหัวเราะดังหนักเข้าไปใหญ่ แกรมล่ำทับออกมาด้วยเสียงมีซัยอีกด้วยว่า "เด็กนิสัยไม่ดีก็ต้องถูกทำโทษแบบนี้แหละ"

เมื่อทั้งสองไขกุญแจเข้าไปในแฟลตของแพรวแล้ว หญิงสาวก็เดินเข้าไปในห้องนั่งเล่น วางกระเป๋าลงก่อนจะเลือกหนังสืออ่านเล่นจากชั้นวางหนังสือ แล้วก็ทิ้งตัวนั่งลงบนโซฟา แกรมยังเอาหมอนข้างมากอดเอาไว้อีก

แดเนี่ยลมองตามการกระทำนั้นด้วยสายตาขบขัน แกล้งโอดออกมา "อะไรกันครับ...จะไม่ไปช่วยผมทำกับข้าวเลยหรือ"

แพรวลั่นศีรษะจนผมกระจาย "ไม่ช่วยค่ะ ไหนคุณว่าจะแก้ตัวจากปีที่แล้วไงคะ" ประโยคสุดท้ายเธอตอกย้ำหน้าตาเฉย

ชายหนุ่มไม่ได้แต่กัมศิระะอย่างยอมจำนน "ก็ได้ครับ...นั่งอยู่ตรง
นี้เฉยๆ นะคนดี ห้ามลุกไปไหนล่ะ สัญญานะครับ"

"ทำไมคะ ถ้าแพรจะเข้าห้องน้ำล่ะ"

"ห้องน้ำไม่ห้ามหรอกครับ ถ้าแพรทำเลอะเทอะ ผมก็ต้องมาช่วยเช็ด
นะลิ"

"บ้าๆๆ" หญิงสาวได้แต่ร้องออกมาหน้าแดงก่ำ กิ่งเขินกิ่งขบขัน
ก็เลยออกปากไล่ "ไปเลยคะ ไปทำกับข้าว แพรหิวแล้ว"

"ครับบบบ ไปเดี๋ยวนี้แหละครับ...ตามบัญชา"

แต่เนี่ยลว่าพร้อมกับกัมศิระะให้ด้วยท่าทางกริดกรายราวกับอัศวิน
สมัยโบราณ ซึ่งก็ทำให้คนมองหัวเราะก็ออกมาอย่างอดเอาไว้ไม่อยู่

หลังจากที่แดเนี่ยลเดินเข้าไปในครัวและปิดประตูเรียบร้อยแล้ว
แพรก็ค่อยๆ ย่องไปเงี่ยหูฟังอย่างตั้งใจ เมื่อแน่ใจว่าชายหนุ่มกำลังวุ่นวาย
กับการเตรียมอาหารในครัวอยู่แล้วนั้น เธอก็ย่องกริบไปห้องนอน ตั้งใจ
ว่าจะเอาเสื้อเสีตเตอร์ที่เตรียมไว้มาวางรอไว้บนโต๊ะในห้องนั่งเล่น เพื่อ
ที่ว่าเมื่อเขาทำอาหารเสร็จและเดินออกมา ก็จะให้เห็นของขวัญวางเอาไว้อยู่
...เซอร์ไพรส์เรื่องสตรอเบอร์รี่กับแฮมเปอญไม่ได้ ก็เซอร์ไพรส์ด้วย
ของขวัญอย่างเดี๋ยวก็นั่น... แพรคิดในใจอย่างครึ้มๆ

หากเมื่อเปิดประตูห้องนอนและเดินเข้าไปข้างในแล้ว คนที่ต้อง
ประหลาดใจแล้วก็อุทานออกมาอย่างยินดีกลับเป็นตัวเองเอง

บนเตียงนอนของเธอนั้นมีตุ๊กตาหมีฟอร์เอฟเวอร์เฟรนด์ตัวโตนั่ง
อยู่ข้างหมอน ในอ้อมกอดของมันมีดอกกุหลาบสีแดงซ้อโตอยู่ด้วย แพร
ยิ้มออกมาอย่างตื่นตัน

...นี่เขาเองก็คงคิดจะเซอร์ไพรส์เธอเหมือนกัน...แล้วก็ได้สำเร็จ
เสียด้วย

หญิงสาวเดินไปแตะกลับกุหลาบนั้นอย่างเบาเมื่อ ก่อนจะหยิบซ้อ

ดอกไม้มาวางไว้บนเตียงอย่างทะนุถนอม แล้วก็ยกตุ๊กตาหมีขึ้นมาถอด
เอาไว้แนบอก...กลิ่นน้ำหอมของคนให้ที่คุ้นจมูกลอยอวลอยู่จางๆ

หัวใจของเธอเต้นตื้น

...การมีคนรักมันก็อบอุ่นอย่างนี้เอง...

แพรววางตุ๊กตาหมีลงไว้ที่เดิม หยิบช็อกโกแลตขึ้นมาประคองเอา
ไว้แล้วก็เดินไปเปิดประตูห้องครัว ก้าวเข้าไปพร้อมด้วยรอยยิ้ม

เธอเดินเข้าไปเขย่งเท้าหอมแก้มแฟนหนุ่มที่กำลังล้างผักอย่าง
ขะมักเขม้นอยู่แรงๆ หนึ่งที

"ขอบคุณค่ะ แพรวชอบของขวัญมากมาก"

แดเนี่ยลถอนหายใจออกมาเฮือกใหญ่

"คนเกร ไหนสัญญากันว่าจะไม่ลุกไปไหนงอครับ...ผมตั้งใจจะให้
แพรวก่อนเราทานอาหารกันแท้ๆ"

"แน่..." หญิงสาวแย้งออกมา "แพรวไม่ได้ตกลงสัญญากับคุณเสีย
หน่อยนี่คะ...อีกอย่าง ได้รับเร็วๆ ก็ดีออก แพรวจะได้เอามาใส่แจกัน
กุหลาบจะได้ไม่เหี่ยว เก็บเอาไว้ได้นานๆ"

"ชอบตุ๊กตาหมีไหมครับ" เขาถามออกมายิ้มๆ

แพรวผงกศีรษะแรงๆ "ชอบสิคะ ชอบมากๆ เลยด้วย"

"ดีไหม...แพรวจะได้เอาไว้กอดแทนผมตอนกลางคืน"

ดวงหน้าใสเริ่มซบสีเลือดขึ้นมาหน่อยๆ หัวใจเต้นตึกตัก พุดแก้มเขิน
ออกไปว่า "คุณไม่ได้ตัวนุ่มอย่างนั้นเสียหน่อยนี่คะ กอดแล้วคงไม่คิดถึง
หรอก"

แดเนี่ยลได้แต่ส่ายหน้าน้อยๆ อย่างอ่อนน้อม บ่นออกมาเบาๆ "ไม่
โรแมนติคเลย แพรวนี่"

คนไม่โรแมนติคหัวเราะออกมาอย่างชอบอกชอบใจ ยื่นหน้าไปมอง
อุปกรณ์ เครื่องปรุงต่างๆ แล้วก็ถามออกมาพร้อมกับรอยยิ้มหวานประจบ
ประแจง

"มาค่ะ ให้แพรช่วยอะไรได้บ้างคะ"

หลังจากที่ช่วยกันทำอาหารจนเสร็จเรียบร้อย แพรและแดเนียลช่วยกันจัดโต๊ะกลมในห้องนั่งเล่น โดยกึ่งกลางของโต๊ะวางไว้ด้วยแจกันดอกกุหลาบแดงที่แพรได้เป็นของขวัญวางเอาไว้ ใกล้กันนั้นก็มียืนสูงปักอยู่บนเชิงเทียนอย่างหรูหรา อาหารที่เพิ่งทำเสร็จถูกวางเอาไว้พร้อมกับล้อมและมีดอย่างดี เคียงข้างด้วยแก้วแชมเปญเนื้อบางก้านยาวและแชมเปญขวดที่เธอซื้อ

เสร็จแล้วทั้งสองก็ยืนเคียงกัน...มองผลงานอย่างพอใจ

"ดูดีกว่าที่คิดเอาไว้ ใช่ไหมครับ" แดเนียลถามออกมายิ้มๆ

"ใครว่าแค่ดูดีคะ วิเศษมากๆ เลยต่างหาก" แพรตอบด้วยรอยยิ้มสดใส จริงจัง "แพรเชื่อว่าคะว่าคืนนี้นะ ถึงเราจะออกไปฉลองที่ไหนก็ไม่มีทางที่จะสู้บรรยากาศอย่างนี้ได้แน่ๆ...อีกอย่าง อาหารที่คุณทำ ดูดีอย่างกับออกมาจากหนังสือทำกับข้าวเนะ เซอร์ไพรส์มากๆ"

ชายหนุ่มฟังแล้วก็หัวเราะออกมา "เพราะทางตำราทำนี่ครับ แพรก็เห็นอยู่" เขาว่าแล้วก็เดินไปหยิบแก้วน้ำเพื่อให้แฟนสาวนั่งลง

แต่แพรกลับอุทานออกมาหนึ่ง "เดี๋ยวกะ ยังนั่งไม่ได้ ลืมของ" เธอเดินออกจากห้อง กลับเข้าไปในห้องนอน แล้วก็หยิบของขวัญที่เตรียมเอาไว้เดินถือกลับมา "เอาละคะ ที่นี้นั่งได้แล้ว"

นั่งลงประจำที่กันเรียบร้อยแล้ว แพรก็ยื่นถุงของขวัญให้กับแฟนหนุ่ม "แฮปปี้วาเลนไทน์ค่ะ"

แดเนียลเลิกคิ้วนิดหนึ่ง รับถุงนั้นมาพร้อมด้วยรอยยิ้มขบขัน แล้วยกกลับไปว่า "รู้เลยนะครับเนี่ยว่าซื้อมาจากไหน แพรไม่โรแมนติคจริงๆ ด้วยจะห่อของขวัญให้ผมหน่อยก็ไม่ได้"

ก็เลยได้ค้อนคมๆ เป็นการตอบแทน "ห่อไปทำไมกันคะ เดียวก็ฉีกออกมาแล้วก็ทิ้ง...ขอบใจนะคะ" ประโยคหลังเธอถามเมื่อเห็นเขาหยิบเอา